

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 320:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte, lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om boligbyggeri og realkreditloven. (Bofællesskaber, støtte til etablering og drift samt individuel boligstøtte).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).
(Fremsat 19/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Lissa Mathiasen (S):**

Lovforslaget har til formål på forsøgsbasis at give mulighed for etablering af forskellige typer af bofællesskaber og at ændre, eller man skulle måske hellere sige tilrette boligstøtteloven, så den bedre tilgodeser beboerne i disse bofællesskaber.

Vi synes, at ideen bag etableringen af bofællesskaber på mange måder forekommer positiv og som et meget godt supplement til det allerede eksisterende boligmarked, og ikke mindst tror jeg, at tanken om at give ældre, dvs. dem, der her i forslaget betegnes som 55+, et alternativ vil blive endda meget positivt modtaget. Mange ikke mindst af dem, der pludselig er blevet alene, har efterlyst en sådan boform, hvor man kunne få mulighed for at etablere nye netværk omkring sig. Jeg tror også, vi i denne sammenhæng må forvente, at flere private organisationer vil gå ind i etableringen af denne boligform.

Det andet element, her i forslaget betegnet som særlige bofællesskaber, sigter bl.a. mod de grupper i samfundet, som kan have svært ved at finde og fastholde en bolig på det traditionelle boligmarked, og som samtidig har et socialt betinget behov for en bofællesskabsbolig. Som eksempler kan man nævne personer med psykiske lidelser, personer med handicap osv.

Vi har i Socialdemokratiet meget længe været optaget af at finde gode, brugbare, men også gerne holdbare løsninger til disse mennesker, bl.a. fordi vi beklageligvis må konstatere, at gruppen af hjemløse har været støt voksende igennem de senere år. Derfor må og skal der findes løsningsmodeller, som kan tilgodese det behov, der beklageligvis er.

Den foreslåede model er tænkt som en forsøgsordning i en 3-årig periode. Jeg skal ikke skjule, at vi måske er lidt skeptiske over for, om disse boliger med dette forslag vil blive etableret i virkelighedens verden på de betingelser, som forslaget her giver udtryk for. Men nuvel, det er en forsøgsordning, og som følge deraf vil vi nøje følge udviklingen, men også klart markere, at skulle det vise sig, at den foreslåede løsningsmodel ikke er den farbare vej, vil vi meget gerne fra Socialdemokratiets side forsøge at finde nye og andre modeller, som måske er mere brugbare.

Det, der for os er meget afgørende, og som også er udtrykt i regeringsprogrammet »En ny start«, er, at fællesskabets omsorg for de svage, for de udstødte grupper, styrkes.

Til den foreslåede ændring af boligstøtteloven skal jeg her blot udtrykke vores positive holdning til de væsentlige forbedringer, forslaget lægger op til set i relation til disse bofællesskaber.

Hermed være sagt, at vi kan støtte det fremsatte lovforslag, men vi vil meget opmærksomt følge udviklingen undervejs i forsøgsperioden ud fra den betragtning, at vi har et reelt ønske om at skaffe boliger, bedre løsningsmodeller, ikke mindst til de grupper, som i dag står meget svagt i vort samfund.

Pernille Sams (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi positivt indstillet over for dette lovforslag. Vi synes, at bofællesskabsformen er en god idé, og det er i øvrigt også et forslag, som KV-regeringen i sin tid arbejdede med.

Lovforslaget opererer med to typer bofællesskaber: særlige bofællesskaber og de såkaldte 55+-bofællesskaber.

Om de første vil jeg sige, at det er positivt, at der åbnes for, at mennesker med et socialt betinget behov for at bo på denne måde nu også får mulighed for det. Når man ser på alternativet, der for disse personers vedkommende ofte

[Pernille Sams]

vil være en institution, er der ingen som helst tvivl om, at det kan være et utrolig godt forslag, og at det kan være utrolig givende på det menneskelige plan, ligesom det ofte vil være en mere værdig boform, at de pågældende får mulighed for at leve på denne måde.

I Det Konservative Folkeparti er vi glade for, at lovforslaget også sigter mod, at personer på 55 år og derover af sig selv, og uden at der nødvendigvis skal blandes kommuner eller noget andet ind i det, får mulighed for at etablere sig i bofællesskaber. Vi tror, der er et udbredt ønske og behov for, at ældre kan bo på denne måde, og vi er overbevist om, at det for en række ældre menneskers vedkommende vil være en attraktiv og mere værdig boform end det at skulle bo alene eller på en eller anden form for hjem.

Jeg er nødt til at gøre en kort bemærkning om de økonomiske konsekvenser. Det er godt, at det i lovforslagets bemærkninger er anført, at det, der står om de økonomiske konsekvenser, er behæftet med overordentlig stor usikkerhed, for det er fuldstændig korrekt.

Godt nok skal der anvendes nogle midler til individuel boligstøtte til de mennesker, der vælger at bo i bofællesskaber, men på den anden side sparer man også noget i den anden ende, fordi den boligform, de pågældende ellers ville have valgt, ville have udløst måske endda et større offentligt tilskud. Men når det er sagt, har vi måske en mistanke om, at de tal, der figurerer i bemærkningerne til lovforslaget, er meget gunstige, og derfor synes vi, det er vigtigt under udvalgsbehandlingen at få de nærmere detaljer mere konkret belyst.

Jeg skal i øvrigt sige, at ud over de overordnede målsætninger i lovforslaget, som vi kan erklære os enige i, er der i bemærkningerne til forslaget nogle detaljer, som vi vil stille uddybende spørgsmål om.

Men alt i alt er vi meget positivt indstillet over for lovforslaget og vil gå positivt ind i udvalgsbehandlingen.

Bodil Thrane (V):

Lovforslaget om bofællesskaber, som vi skal behandle i dag, blev faktisk forberedt under den tidligere boligminister. Uanset det vil jeg meget gerne give boligministeren æren for det, der nu ligger til behandling i Folketinget.

Jeg synes, der er så mange spændende ting i lovforslaget. Vi er i Venstre meget tilfredse med den forsøgsparagraf, der er sat ind, som giver almennyttige boligselskaber og især private organisationer mulighed for at etablere bofællesskaber. Det er også godt, at menneskers egen frie valgmulighed med hensyn til boform er blevet større, og at mangfoldigheden får rige vilkår med denne lov. Det er positivt, at mennesker over 55 år kan flytte sammen i bofællesskab med deres økonomiske rettigheder, hvis de finder, at det er den bedste løsning for en god tredje alder.

Da jeg så lovforslaget, undrede det mig, at det var så omfattende, og det siger noget om, hvor mange områder der røres ved, når vi taler om at lave bofællesskaber. Det får mig til at gentage, at vi burde have nogle forenklinger i vores boliglovgivning. Men alle de reguleringer, der af de nævnte årsager er nødvendige, og som er blødt op for at sætte dette spændende bofællesskabstiltag i søen, er minutiøst nævnt i lovforslaget, herunder også hvilke forventede nye offentlige udgifter der er tale om.

Uanset usikkerheden er der tale om nye offentlige udgifter, og de udgifter vil vi meget gerne anwise besparelser på andre steder. Hvis regeringen har viljen, kunne vi hjælpes ad, men ellers kunne vi begynde med at foreslå, at vi kunne tage af den pulje, der afsættes til støttet byggeri.

Pelle Voigt (SF):

I SF har vi lidt blandede følelser over for dette lovforslag. Vi går meget varmt ind for muligheden for at etablere bofællesskaber, og vi støtter ubetinget alle de bestemmelser i lovforslaget, som tager sigte på at ophæve de forskellige forhindringer, der er for folk, der gerne vil bo på den måde, men vi føler os ikke sikre på, at de bestemmelser om drifts- og etableringsstøtte, der ligger i denne ordning, er de vises sten. Vi tror, at man i langt højere grad skulle se en ordning som denne i sammenhæng med de tanker, som vi tidligere drøftede under behandlingen af lovforslag nr. L 319, for vi føler os ikke overbevist om, at mange andre end måske netop de bofællesskaber, der skal omfatte folk over 55 år, vil blive etableret og komme i gang på basis af en sådan ordning.

Der er tale om en forsøgsordning, og det skal vi tage i betragtning, når vi drøfter sagen i

[Pelle Voigt]

Boligudvalget, men vi er, som jeg var inde på ved behandlingen af lovforslag nr. L 319, betænkelige ved, at forsøgsordningen skal finansieres ved, at man tager midler fra det øvrige støttede byggeri.

Når vi skal behandle disse to lovforslag i Folketingets Boligudvalg, er der god brug for at prøve at se dem i sammenhæng og under alle omstændigheder at få fjernet den serie af forhindringer af forskellig art, som findes i forhold til etablering af bofællesskaber. Det er især disse forhindringer, som gør forslaget noget omfangsrigt og besværligt at have med at gøre, sådan som Venstres ordfører var inde på det, men vi tror, det er klogt, når vi nu er i gang med at se på en fuldstændig omlægning af det støttede byggeri, at prøve at betragte tingene en lille smule mere som en helhed end det, der lægges op til med adskillelsen af de forskellige former i forslaget her.

Kim Behnke (FP):

Den mest udbredte sygdom i Danmark – og det er desværre en læge, der har udtalt det – er kedsomhed og ensomhed. I dag betragter man minsandten ensomhed som en sygdom. Men ikke desto mindre har vi alt, alt for mange ensomme mennesker, folk, der bor under sådanne forhold, at når de dør, kan der gå meget lang tid, før der overhovedet er nogen, der opdager det, fordi de simpelt hen ikke har haft en omgangskreds, der har fulgt med i deres tilværelse. Dette kombineret med de alvorlige problemer, vi har med hjemløse, sindslidende, som vi ikke ved hvad vi skal gøre med, og ældre, som føler, at plejehjem osv. er umyndiggørende, men ikke er i stand til at leve for sig selv, gør selvfølgelig, at Folketinget seriøst og grundigt bør overveje, hvilke andre boformer der kan være velegnede til at løse nogle af problemerne.

Intentionerne i dette lovforslag er vi absolut enige i. Vi mener, det er vigtigt, at vi får afprøvet nogle af disse muligheder. Det kan godt være, der er nogle småting, som skal justeres hen ad vejen, og vi vil også under udvalgsarbejdet prøve at få afdækket, om der kan være nogle problemer med eventuelt misbrug.

Det værste, der kan ske, når sådanne forsøg sættes i gang, er, at nogle af ond vilje misbruger loven, sådan at der bliver lagt gift for ordningen. Det, vi tænker på, er ophævelse af kra-

vene om køkkenfaciliteter og lignende. Der kunne nok være en og anden bolighaj eller boligspekulant, der så nogle muligheder for at unddrage sig nogle forpligtelser i den sammenhæng, og derfor vil vi på det område gerne være sikre på, at eventuelle misbrug ikke kan finde sted og dermed lægge gift for en ellers god ordning.

Vi er meget enige med SF's ordfører, hr. Pelle Voigt, i, at dette her er alt for bureaukratisk, og de mennesker, vi her taler om, har brug for, at det er nogle let tilgængelige ordninger. Derfor synes vi ikke, ministeriet har haft en alt for heldig hånd med de mange besværlige og snørklede paragraffer. Det må kunne gøres på en mere enkel måde, og det må vi i hvert fald i første omgang have afprøvet under udvalgsarbejdet. I og med at det er en forsøgsordning, må vi også undervejs kunne justere den, hvis det – hvad vi forventer – viser sig, at vi ikke behøver at have en så bureaukratisk ordning.

Det, der tit er galt for de mennesker, man netop sigter på her, er, at de oplever samfundets bureaukrati som alt for stor en hindring for at få gang i nogle ting, og det ville være synd, hvis nogle af de rigtig, rigtig gode intentioner i dette forslag faldt på gulvet som følge af, at det er alt for bureaukratisk og der skal alt for meget sagsbehandling til i stat, amt og kommune.

Vi er også lidt optaget af, at man skal prøve at udnytte nogle af de ældre bygninger, der findes rundt omkring – det kan være gamle fabriksejendomme, tit lokaliseret i midtbyerne, hvor vi af andre grunde ikke længere ønsker produktionsvirksomheder osv. – til at få indrettet nogle af disse mere spændende og tidsvarende boligformer. Der er i mange byer fejlinvesteret i enorme erhvervslejemål, og det kunne være en mulighed at se på dem.

Det er dér, vi vil hen: at vi ikke skal ud på en bar mark og bygge nye huse, men måske er i stand til i hvert fald i de større byer at etablere disse nye boligformer i nærheden af det miljø, hvor de ældre, de sindslidende, de boligløse og de hjemløse er vant til at komme, sådan at dette her ikke kommer til at ske ude i satellitbyerne langt væk fra de store byer, men kan ske i nærheden af centrum. Det er dér, der tit er gamle erhvervsjendomme, som på en spændende måde kunne indrettes, og det er vi lidt optaget af, for vi løser ikke ensomhedsproble-

[Kim Behnke]

mer osv. ved blot at flytte folk ud på en mark langt uden for byernes centrum.

Men alt i alt er intentionerne fremragende. Lad os bare se at komme i gang! Så prøver vi, om vi kan få det pudset lidt af i hjørnerne under udvalgsarbejdet. Vi vil også med stor interesse følge forsøget og se, om det er det, der er løsningen, og er det det, bør vi endnu mere, end der er lagt op til her, interessere os for det, for der er som sagt indledningsvis alt, alt for mange mennesker, der går rundt og er ensomme og ikke har nogen omgangskreds. Hvis det her kunne afhjælpe det, så hurra for det.

Addi Andersen (CD):

Ud over de traditionelle boligformer som lejlighed og eget eller lejet hus, hvor de fleste bliver boende, selv efter at de er blevet enlige, er der et stigende behov for boligsociale løsninger, der tager sigte på at fremme socialt fællesskab og dermed en større sikkerhedsfølelse for den enkelte.

Lovforslaget, som Centrum-Demokraterne mener er påkrævet, tager netop sigte på at stimulere en sådan boform, der er baseret på bofællesskabstanken. Der er for CD ingen tvivl om, at der er mange, der kan tænke sig at flytte ind i disse bofællesskaber – mennesker, der i god tid før pensionsalderen ønsker at forberede et aktivt tredje liv sammen med andre, som de i forvejen har et eller andet positivt fællesskab med. Der er heller ingen tvivl om, at et sådant netværk på længere sigt kan spare samfundet for mange omkostninger til hospitaler, plejehjem og hjemmehjælp.

Forslaget indebærer mulighed for støtte i form af individuel boligsikring eller boligydelse og lån til beboerindskud, selv om flere bebor den samme lejlighed eller bolig.

Herudover er der helt sikkert et omfattende behov for oprettelse af såkaldte særlige bofællesskaber, hvis administration kan varetages af en kommune, en amtskommune eller private organisationer. Der findes i Danmark mange mennesker med særlige socialt betingede behov, for hvem et positivt bofællesskab med støtte fra det sociale netværk kan bidrage væsentligt til en mere meningsfyldt tilværelse end den, der i dag bliver mange enlige, hjemløse og mennesker med psykiske lidelser til del.

CD kan støtte lovforslaget.

Jørgen Estrup (RV):

Ordet nytænkning er lidt forslidt, men det er svært at finde noget, der er mere rammende for dette forslag, for det, der reelt er tale om, er, at vi nu bryder med det, som vi i mange år har været vant til: en båsning af landets indbyggere i parcelhusejere, beboere i den almennyttige sektor, i den private udlejningsbolig, i ungdomsboliger og i andelsboliger. Der findes en række kasser, som folk er blevet placeret i. De har kun haft de muligheder. Her er der en lang række andre muligheder, som nu bliver til rådighed, og som i højere grad bygger på sociale netværk og spørgsmålet om, hvad der er de sociale behov.

Derfor hilser vi fra radikal side i høj grad dette forslag velkommen. Vi tror, det kan bløde op på en række af de problemer, vi kan se omkring os i boligkomplekser og andre steder, hvor folk ikke trives, til trods for at boligstandarden er høj.

Forslaget giver altså en fleksibilitet, som er nødvendig, og det åbner for initiativer og muligheder både hos dem i de lidt ældre aldersklasser, som givetvis har et overskud, men som ønsker en anden boligform end den, de havde i de erhvervsaktive år, altså 55+-gruppen, og hos dem, som ikke har et egentligt overskud – som tværtimod har tilpasningsproblemer, og som har brug for nogle nye muligheder og for en ramme, som er mere fleksibel og giver mulighed for tryghed.

Det er muligt, at der kan være ting i forslaget, som er mere bureaukratiske, end nødvendigt er. Det må vi kigge på under udvalgsbehandlingen. Det er klart, at dette skal være så let tilgængeligt som overhovedet muligt, fordi også grupper, der har svært ved at anvende et offentligt system, skal kunne bruge ordningen. Derfor vil jeg selvfølgelig også henstille til boligministeren, at vi får mulighed for at kigge på, om der er steder, hvor specielt det, man kalder de særlige bofællesskaber, har brug for nogle videre rammer.

Men generelt set synes jeg, dette er en meget fin og ønskværdig nyskabelse, og vi vil meget gerne støtte det fra radikal side.

Lysholm Christensen (KRF):

Regeringen har gennem de senere måneder taget forskellige initiativer for at fremme beskæftigelsen. Var det ikke sket, havde vi på bo-

[Lysholm Christensen]

ligområdet haft langt flere ledige bygningshåndværkere, end vi har nu, og dette forslag er også et led i bestræbelserne for at sætte flere folk i arbejde. Men hovedformålet er naturligvis først og fremmest at fremskaffe nogle boligtyper, som vi ikke kender til i øjeblikket.

Det foreslås, at man i en 3-årig forsøgsperiode kan oprette bofællesskaber under forskellige former. Lovforslaget er resultatet af et arbejde, som bygger på forskelligt udredningsarbejde, og der er forskellige problemer i det, som har været til behandling gennem længere tid.

Men nu ligger der et konkret lovforslag, hvor man for det første foreslår særlige bofællesskaber, og her sigtes der på personer med nogle særlige behov. Der er ganske givet behov for særlige bofællesskaber til borgere som f.eks. handicappede, der har nogle helt særlige krav, ønsker og behov vedrørende deres bolig. Det er en fin og god nyskabelse, at man nu åbner mulighed for at etablere disse bofællesskaber for borgere med særlige behov.

Almennyttige boligselskaber kan f.eks. gå ind i opgaven, og ikke mindst private humanitære organisationer kan prøve kræfter med denne lovgivning. Vi har en lang og god tradition for, at frivillige organisationer engagerer sig på forskellige områder bl.a. omkring boligsociale problemer. Det har ikke været så nemt at gøre noget på dette område i de senere år. Det har ikke været muligt rent lovgivningsmæssigt at engagere sig i nye initiativer dér, men her ligger altså en mulighed for disse organisationer for at prøve kræfter med området. Jeg tror bestemt, der ligger nogle ønsker, nogle ressourcer og nogle muligheder i disse organisationer for at udnytte lovgivningen. Det bliver spændende at se, hvor mange der har lyst til at prøve. Der er som sagt 3 år at forsøge sig i.

Så er der den anden form benævnt 55+-bofællesskaber, og det er også en spændende nyskabelse. Jeg finder, at lovforslaget her har fundet en fin balance mellem den afgrænsning, der naturligvis må være for at hindre misbrug, og samtidig at give plads for den fleksibilitet, der er nødvendig for at løse de specielle opgaver og behov på dette område. Det er blevet en lidt teknisk og omfattende lovgivning, men det er nok nødvendigt, for at den ikke skal kunne misbruges.

Jeg vil knytte en enkelt kommentar til spørgsmålet om egenkapital i forbindelse med

begge former for bofællesskaber. Ved de særlige bofællesskaber kræves der en egenkapital på 7 pct. af anskaffessummen, og ved 55+-bofællesskaber er det 18 pct. Amt og kommune kan, hvis de vil, indskyde en del af kapitalen, men det er et spørgsmål, om vi ikke har sat disse grænser lidt højt. De skulle nemlig stille sig hindrende i vejen for, at nogen har lyst eller mulighed for at prøve kræfter med disse nye bofællesskaber. Det er ret mange midler, der skal fremskaffes, men det er måske noget, vi kan se på under den videre behandling af forslaget.

Vi hilser dette forslag meget velkommen, og vi har en tro på, at der er nogle, der vil benytte sig af det. Vi ser frem til et positivt udvalgsarbejde.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Også her vil jeg takke for den velvillige modtagelse, lovforslaget har fået, og knytte nogle kommentarer til det, ordførerne har sagt.

Ordføreren for Det Konservative Folkeparti var interesseret i de økonomiske konsekvenser, og som ordføreren rigtigt har bemærket, har jeg skrevet, at der er forbundet nogen usikkerhed med det. Det vil fru Pernille Sams også kunne se i den rapport, som har været inspirationskilde for dette lovforslag, en rapport, som kom i, jeg tror, det var februar sidste år, hvori der er, skal vi sige modsatrettede tendenser.

På den ene side bliver der flere udgifter, men på den anden side vil man også kunne spare nogle udgifter. Det kan i nogle tilfælde ske, at den individuelle boligstøtte vil blive lavere under denne form, end hvis vedkommende boede alene f.eks. i en almennyttig bebyggelse. Det er meget svært helt at gætte. Det afhænger også lidt af, hvordan bofællesskaberne vil blive etableret. Vil det være små enheder, vil det være større enheder? Jeg tror ikke, vi kan komme det nærmere. Vi har opstillet en række præmisser og prøvet at drage konklusioner ud fra præmisserne, men det er klart, at præmisserne også vil kunne være anderledes.

Jeg kan kun hilse yderligere spørgsmål velkommen, og jeg vil prøve at uddybe ud fra andre sandsynlige præmisser, hvordan de økonomiske konsekvenser vil blive. Ud fra vores bedste overbevisning vil det stort set balance, men det er ud fra den betragtning, at de pågældende jo ellers ville bo i en anden sammenhæng.

[Bollgministeren]

SF var lidt skeptisk med hensyn til bofællesskaber for de særlige grupper, og jeg synes, vi skal dyrke det under udvalgsarbejdet, for det er klart, at vi virkelig har en boligsocial opgave at løse her. Jeg ser meget gerne, at vi får nogle private organisationer engageret – gerne sammen med kommunerne – og vi må selvfølgelig også ud fra de tilkendegivelser, der kommer under udvalgsarbejdet, vurdere, om vi har ramt det rigtige niveau, når det f.eks. gælder grundkapitalens størrelse. Jeg vil meget gerne, at vi virkelig med åbne øjne får vurderet dette, og at vi også kommer i dialog med kommende brugere om, hvorvidt de har ønsker om en lidt anden udformning.

Det er også et svar til hr. Lysholm Christensen. Jeg synes, vi skal tage en vurdering af dette udspil med hensyn til egenkapital for at se, om det eventuelt skal skrues lidt anderledes sammen. Det gælder her, som jeg også sagde ved det tidligere lovforslag, at vi ønsker, at der bliver etableret nogle bofællesskaber, men vi ønsker ikke, at man bare etablerer en forfærdelig masse. Det er der ingen af os der ønsker. Men hvis vi har været for forsigtige og ikke giver nok los, så vi ikke får etableret dem, vi ønsker både over for ældre mennesker og over for grupper i samfundet, som vi har en særlig boligsocial forpligtelse over for, så lad os vurdere det. Det er bl.a. det, vi har udvalgsarbejdet til: til at indhente erfaringer.

Hvis vi ikke har lagt os i det rigtige snit, vil jeg meget gerne være åben over for at justere. Men vi må have nogle argumenter, nogle gode begrundelser, og dér kan jeg kun håbe, at potentielle brugere, både kommuner, amter og private organisationer, vil komme med deres bud på, hvordan det kan gøres lidt anderledes, men selvfølgelig ud fra det overordnede sigte, at det skal gøres på en økonomisk ansvarlig måde.

Flere har været inde på det bureaukratiske. I og med at vi kommer med en nyskabelse, som bl.a. ordføreren for Det Radikale Venstre nævnte, er der mange love, der skal ændres, og man kan sige, at dette lovforslag er et vidnesbyrd om, hvor mange love vi har på det samlede område. Jeg ser meget gerne, at vi kan gøre det enklere; jeg havde intet ønske om, at loven skulle fylde 40 sider, jeg blev såmænd også selv overrasket over, at de overordnede målsætninger kom til at fylde så meget, så det tror

jeg vi har et fælles ønske om. Det bliver straks sværere at komme med de konkrete forslag, men alle gode ideer om forenkling bliver hilst velkommen, og jeg selv har ingen problemer med at komme med nogle ændringsforslag, som kan betyde forenklinger. Det gør jeg meget gerne.

Og dermed har jeg givet et mere konkret svar til Fremskridtspartiets ordfører, som var positiv over for forslaget, men gerne ville have pudset nogle hjørner af. Det skal jeg gerne yde mit bidrag til, men så må der også komme konkrete forslag eller konkrete spørgsmål, som jeg kan besvare. Det er jo ikke nok at komme med en målsætning, der skal ligesom noget input til, for at vi kan nå et resultat.

Og med disse ord vil jeg gerne takke for en velvillig modtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 321:

Forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter. (Afskaffelse af fremtidig præmiering).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).
(Fremsat 19/5 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Dette lovforslag indeholder forskellige elementer. Der bliver sat stop for nyttegning af boligsparekontrakter, kombineret med at statspræmien på eksisterende kontrakter standses,